

ЯВЛЯЕТСЯ ЛИ ТЮРЕМНОЕ ЗАКЛЮЧЕНИЕ ТОЛЬКО НАКАЗАНИЕМ?

В нынешней недельной главе Торы описывается, как фараон подверг Йосефа и нескольких царских сановников длительному тюремному заключению. В наши дни тюремное заключение является неотъемлемой частью мировой судопроизводства. Но допускается ли это законами Торы? Как иудаизм относится к практике, ограничивающей свободу человека?

Еврейское озарение

Знакомство с учением Ребе

МИКЕЦ

Берешит

לעילוי נשמת אמנו וזקנתנו
האשה החשובה מצויינת במדותיה
בעלת מסירות נפש

מת דבורה ע"ה גרינברג

בת הרה"ח ר' אהרון מענדל

נפטרה אור ליום ג' - כ"א מנחם אב תשפ"ג

В память о нашей маме и бабушке

Дворе Гринберг

Дочери раввина Аарона Мендела Хазана

*Она жертвовала собой ради еврейства
Покинула этот мир 21 менахем ава 5783*

For sponsorship opportunities, email jewishinsights@shluchim.org

Published and Copyright 2022 by

Shluchim Office International

816 Eastern Parkway, Brooklyn, NY 11213

718.221.0500

5784 - 2023

Founded in 2008 in memory of Rabbi Gabi and Rivky Holtzberg OB"М
Shluchim of the Rebbe to Mumbai India

А. Существует ли тюрьма в рамках Торы?

Первоисточник 1 Берешит, 39:19-20

И когда услышал господин его слова жены своей, которые она сказала ему, говоря: «подобные вещи сделал со мною раб твой», то воспылал гнев его.

И взял его господин Йосефа, и отдал его в темницу, где заключены узники правителя. И был он там в темнице.

יֵט וַיְהִי כְשִׁמְעַע אֲדֹנָיו אֶת-דְּבָרֵי אִשְׁתּוֹ, אֲשֶׁר דִּבְרָה אֵלָיו לֵאמֹר, כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה, עָשָׂה לִי עַבְדְּךָ; וַיַּחַר, אָפוּ.

כַּ וַיִּקַּח אֲדֹנָי יוֹסֵף אֹתוֹ, וַיִּתְּנֵהוּ אֶל-בַּיִת הַסֵּהר--מְקוֹם, אֲשֶׁר-אֲסוּרֵי (אֲסִירֵי) הַמֶּלֶךְ אֲסוּרִים; וַיְהִי-שָׁם, בְּבַיִת הַסֵּהר.

Первоисточник 2 Берешит, 40:1-3

И было после этих событий: провинились виночерпий правителя Египта и пекарь пред господином своим, правителем Египта.

И прогневался фараон на двух сановников своих: на начальника виночерпиев и на начальника пекарей.

И отдал их под стражу в дом начальника телохранителей, в темницу, в место, где Йосеф был заключен.

א. וַיְהִי אַחֵר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הֶטְאוּ מִשְׁקָה מְלֶךְ-מִצְרַיִם וְהָאֹפֶה לְאֲדֹנָיָהֶם לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם

ב. וַיִּקְצַף פְּרַעֲהַ עַל שְׁנֵי סְרִיסָיו עַל שֵׁר הַמִּשְׁקִים וְעַל שֵׁר הָאוֹפִים

ג. וַיִּתֵּן אֹתָם בְּמִשְׁמַר בַּיִת שֵׁר הַטְּבָחִים אֶל-בַּיִת הַסֵּהר מְקוֹם אֲשֶׁר יוֹסֵף אֲסוּר שָׁם

Ребе

шабат недельной главы Насо, 5745 (1985) г.

Баал Шем Тов учил, что все, что видит или слышит еврей, должно преподать ему урок в служении Создателю. Сюда же относится и тюремное заключение.

Торане считает его формой наказания. Наказания всех видов перечислены

ישנו עניין נוסף הקשור עם תורת הבעל שם טוב שכל דבר שיהודי רואה או שומע עליו ללמוד מזה הוראה בעבודתו לקונו - להעיר ולהאיר בקשר ל"אסירים" הנמצאים "בבית הסוהר": כל המושג של "מאסר" בתור עונש - אינו על-פי תורה, שכן, מצינו בתורה כמה וכמה סוגי עונשים, עונש ממון,

в Торе: денежные штрафы, удары плетью, даже смертная казнь, но тюремное заключение не входит в это число.

Образ тюрьмы впервые появляется в истории с Йосефом. «И взял его господин Йосефа, и отдал его в темницу, где заключены узники правителя». Фактически его возвышение стало результатом заключения, как об этом сказано: «Ибо тот из темницы выйдет править». В Торе также упоминаются еще два заключенных – виночерпий фараона и пекарь: «И прогневался фараон на двух сановников своих... И отдал их... в темницу, в место, где Йосеф был заключен». И здесь Тора, очевидно, описывает жизненные устои Египта, а не поведение, предписываемое Торой.

С другой стороны, мы знаем о двух случаях из Торы, в которых Моше в пустыне подверг евреев заключению под стражу: когда некто богохульствовал и когда некто публично осквернял шабат. Однако это было сделано не для наказания, а, как гласят стихи Торы, чтобы «просить совета у Б-га», «ибо закон нуждался в разъяснении». Люди содержались под стражей лишь до тех пор, пока не был определен правильный порядок действий. Именно такая концепция действительно движет еврейским законодательством: тюремное заключение используется не как наказание, а как практический компонент правовой системы.

עונש מלקות, ואפילו עונש מיתה, רחמנא ליצלן, מלבד עונש ד"בית הסוהר".

מצינו אמנם בתורה את הענין ד"בית הסוהר" אצל יוסף - "ויקח אדוני יוסף (פוטיפר) אותו ויתנהו אל בית הסוהר מקום אשר אסירי המלך אסורים", ולא עוד, אלא שעל-ידי זה נתגלגלו הדברים ונעשה מלך, ובלשון הכתוב: "מבית הסורים (כמו האסורים) יצא למלוך", וכמו כן בנוגע לשר המשקים ושר האופים - "ויקצוף פרעה על שני סריסיו גו' ויתן אותם גו' אל בית הסוהר", אבל, המדובר שם הוא - על דרך ההנהגה במצרים (ולא דין והנהגה על פי תורה), כפשוט.

ומה שכתוב "ויניחו במשמר" (ב"מקלל"), וכן "ויניחו אותו במשמר" (ב"מקושש") - אין זה בתור עונש, כי אם כהמשך הכתוב: "לפרוש להם על פי ה'", "כי לא פורש מה יעשה לו", כלומר, שהחזיקו במשמר עד שיתברר להם מהו העונש שנתחייב בו, וכמו כן מה שמצינו ש"מכניסין אותו לכיפה" - אין זה עונש ד"בית הסוהר", כי אם התחלת עונש אחר כו'.

Тора не допускает тюремное заключение по простой причине.

Миссия человека – служить Б-гу, создавая для Него обитель в этом мире. Человека не следует сажать под замок, ведь это лишит его способности реализовать свое предназначение в жизни, будет мешать выполнению миссию Б-га.

Тюремное заключение считалось нормальным и приемлемым в массовом сознании древних. Как уже упоминалось, мы находим его в Древнем Египте, но эта практика существует и поныне...

Однако в последнее время в общественном сознании жителей развивающихся стран произошли изменения к лучшему в вопросе использования тюремного заключения. Пришло понимание, что цель – не столько наказать и причинить боль, сколько в том, чтобы заключенный не представлял опасности для общества. Более того, можно использовать его тюремный срок, чтобы помочь ему стать честным гражданином и подготовиться к новой жизни – жизни, основанной на справедливости и морали – после того, как он выйдет из тюрьмы.

До сих пор есть места, где тюрьмы используются исключительно как форма наказания, но в конечном итоге они причиняют боль и страдания и тем, кто находится за пределами тюрьмы.

וטעם הדבר - שעל-פי תורה אין עונש ד"בית הסוהר" - בפשטות:

תפקידו של אדם עלי אדמות הוא, כאמור, "אני לא נבראתי אלא לשמש את קוני", לעשות לו יתברך דירה בתחתונים, ובמילא, אין מקום כלל להושיב אדם בבית הסוהר מאחורי מנעול ובריה - שכן, באופן כזה שוללים ממנו את האפשרות למלא את תפקידו, היפך כוונת בריאתו עלי-אדמות.

אמנם, בהנהגת אומות העולם - הרי העונש ד"בית הסוהר" הוא דבר הכי פשוט ומקובל, וכאמור, שמצינו זאת בהנהגה דמצרים עוד בזמנים הכי קדומים, וכמו כן בדורות שלאחרי זה, עד לימינו אלו.

אבל אף-על-פי-כן, גם בנוגע להנהגת אומות העולם - הרי במדינות הנאורות, שהנהגתם על-פי צדק ויושר, חל שינוי לטובה בכללות המושג ד"בית הסוהר" - שתכליתו ומטרתו אינה לשם צער ועינוי גרידא, כי אם לשם תועלת, לכל לראש - שלא יזיק לציבור, ונוסף לזה, מנצלים את תקופת שהותו של האסיר ב"בית הסוהר" להחזירו לדרך הישר ולהעמידו על האמת, וזאת, כדי להכשירו לקראת חיים חדשים - חיים המבוססים על אדני הצדק והיושר - לאחר צאתו מבית הסוהר.

ישנם גם כיום מדינות שבהם כל התכלית והמטרה של "בית-הסוהר" אינה אלא לצער ולענות את האנשים הנמצאים בו, אמנם, במדינות אלו גורמים צער ועינוי גם לאלו הנמצאים מחוץ לכתלי בית הסוהר!...

Но здесь мы говорим об обществах, стремящихся к справедливости, где стремятся свести к минимуму страдания заключенных и вместо этого сосредоточиться на их реабилитации; помогая открыть новую страницу жизни после освобождения, чтобы вести честную и порядочную жизнь и даже служить примером для других, делясь своим опытом.

В этих странах, благодаря защите интересов заключенных, им также позволяют соблюдать требования своей религии во время отбывания наказания. Даже если это требует от руководства тюрьмы дополнительного усилий.

Предоставляются время от времени отпуска, а когда заключенный демонстрирует примерное поведение, ему даже даруют помилование и позволяют вернуться в общество до истечения срока его приговора.

הכוונה היא, איפוא, למדינות שהנהגתם על פי צדק ויושר, שבהם משתדלים למעט ולהפחית את הצער והסבל של האסירים, והעיקר, כאמור, להחזירם למוטב, ולהביאם למצב כזה שבצאתם מבית-הסוהר יוכלו לפתוח "דף חדש", ולנהל את אורח-חיייהם על פי צדק ויושר, ולא עוד, אלא שהם עצמם יחזירו למוטב אחרים. על ידי זה שיספרו להם ש"בדידי' הוה עובדא", והתוצאות היו כך וכך.

ובגלל ההשתדלות בטובתם של האסירים -- נותנים את האפשרות (לאילו המעוניינים בכך) שגם במשך שהותם בבית-הסוהר יוכלו להתנהג בהתאם לדתם, וגם כאשר הדבר כרוך בהוצאות נוספות ומאמץ נוסף עבור הנהלת בית-הסוהר -- לא חוסכים כל טירחא ומאמץ.

וכמו כן נותנים לאסירים חופשה מפעם לפעם, ולא עוד, אלא שכאשר רואים את הנהגתו הטובה של האסיר, והשתדלותו לחזור למוטב -- נותנים לו "חנינה", ומאפשרים לו לצאת לחירות לפני שסיים לרצות את תקופת המאסר שנגזר עליו.

Б. Когда иудаизм допускает тюремное заключение

Первоисточник 3 Ирмияу, 37:12-15

И вышел Ирмияу из Иерусалима, чтобы уйти в землю Биньямина получить там долю свою в среде народа (своего).

И (когда) был он у ворот Биньямина, то начальник стражи по имени Ирия, сын Шелемьи, сына Хананьи, схватил там Ирмияу, пророка, сказав: вот, ты (хочешь) перебежать к халдеям!

И сказал Ирмияу: ложь! я не перебегаю к халдеям! Но тот не слушал его; и схватил Ирия Ирмияу, и привел его к сановникам.

И разгневались сановники на Ирмияу, и избили его; и посадили его в темницу, в дом Йеонатана, писца, потому что его превратили в темницу.

יב. ויצא ירמיהו מירושלם ללכת ארץ בנימן לחלק משם בתוך העם:

יג. ויהיה הוא בשער בנימן ושם בעל פקדתו ושמם יראיה בן־שלמיה בן־חנניה ויתפש את־ירמיהו הנביא לאמר אל־הפשידים אתה נפל:

יד. ויאמר ירמיהו שקר אינני נפל על־הפשידים ולא שמע אליו ויתפש יראיה בן־ירמיהו ויבאהו אל־השרים:

טו. ויקצפו השרים על־ירמיהו והכו אתו ונתגו אותו בית האסור בית יהונתן הספר כי־אתו עשו לבית הפלא

Первоисточник 4 Цари I, 22:26-27

И сказал царь Израила: возьми Миху и верни его Амону, правителю города, и Йоашу, сыну царя;

И скажи: так сказал царь: посадите этого в темницу, и скудно кормите его хлебом, и скудно (поите) водою, пока я не возвращусь благополучно.

וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל קַח אֶת־מִיכָהוּ וְהַשִּׁיבֵהוּ אֶל־אֲמוֹן שַׂר־הָעִיר וְאֶל־יֹאשׁ בֶּן־הַמֶּלֶךְ:

וְאָמַרְתָּ כֹּה אָמַר הַמֶּלֶךְ שִׁימוּ אֶת־זֶה בַּיַּת הַפְּלֵא וְהֶאֱכִילֵהוּ לֶחֶם לַחֵץ וּמֵיִם לַחֵץ עַד בֹּאִי בְּשָׁלוֹם

Первоисточник 5 Эзра, 7:11, 13, 25, 26

А вот содержание послания, которое дал царь Артахаштра Эзре, священнику, писцу, который писал (обучал) словам заповедей Г-сподних и постановлений Его, (данных) Израилю:

«Отныне Дан мною указ, что в царстве моем всякий из народа Израила, из священников и левитов, кто пожелает идти с тобой в Иерусалим, пусть идет».

וְזֶה פִקְצִיר הָאֲגָרָת, אֲשֶׁר נָתַן הַמֶּלֶךְ אֲרַתַחֲשֶׁשְׁתָּא לְעִזְרָא הַכֹּהֵן הַסֹּפֵר, סֵפֶר דְּבָרֵי מִצְוֹת יי וְחֻקֵּי עַל יִשְׂרָאֵל

מִמְּנֵי נָתַן צוֹ אֲשֶׁר כָּל מִתְנַדֵּב בְּמִלְכוּתִי, מֵעַם יִשְׂרָאֵל וְכֹהֲנָיו וְהַלְוִיִּים, לְלֶכֶת לִירוּשָׁלַיִם עִמָּךְ, יְלָךְ

«А ты, Эзра, по мудрости, данной тебе Б-гом твоим, назначь правителей и судей, чтобы судили они весь народ в Заречье – всех, знающих законы Б-га твоего. А тех, кто не знает (их), – обучайте».

«А над каждым, кто не исполняет закон Б-га твоего или царский закон, пусть над ним тотчас же свершат суд: на смерть ли, на изгнание или на кару имущественную, или на заключение (в темницу)».

Ребе

шабат главы Корех, 5745 (1985) г.

На одном из предыдущих хасидских застолий мы упомянули, что Тора не рассматривает тюрьму как наказание. Однако были те, кто заметил, что Танах иногда все же говорит о необходимости использования тюрьмы. Например, содержался в тюрьме пророк Ирмияу. Упоминание тюрьмы мы находим и в галахических постановлениях эпохи гаоним и ришоним [охватывающих 500–1500 г.].

Пусть благословит их Творец за то, что они уделили внимание и продолжили исследование предмета, но, как мы часто говорили, они слышали слова, но не поняли основного смысла.

Прежде всего, возникает фундаментальный вопрос:

Тора подробнейшим образом описывает различные виды наказаний. Например, когда идет речь о наказании ударами плетью, нам сообщается размер, вид кнута, рукоятки, количество ударов, оценка

וְאַתָּה עֲזָרָא, כְּחֻמַּת אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר בְּיָדְךָ, מִנֵּה שׁוֹפְטִים וְדַיָּנִים, שִׁיְהִיו דָּנִים אֶת כָּל הָעָם אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַנָּהָר, לְכֹל יוֹדְעֵי חֻקֵי אֱלֹהֶיךָ; וְאֲשֶׁר לֹא יוֹדְעֵי, תוֹדִיעֵם

וְכָל שְׂלֵא יִהְיֶה עוֹשֶׂה חֻקֵי שֶׁל אֱלֹהֶיךָ וְהַדִּין שֶׁל הַמֶּלֶךְ, מָהֵר הַדִּין יִהְיֶה נַעֲשֶׂה מִמְּנוֹ, אִם לְמוֹת, אִם לְחָרֶם, אִם לְעֶנֶשׁ נְכֻסִים, וְלְאַסוּרִים

...בנוגע להמוזכר לעיל שלא מצינו בתורה "בית אסורים" בתור עונש - העירו, שמצינו כמה סיפורים בתנ"ך שבהם מוזכר העונש ד"בית האסורים", ולדוגמא: הסיפור שהכניסו את ירמיהו הנביא "לבית הכלא" – ועוד סיפורים כיוצא בזה, וכמו כן מצינו עונש ד"בית האסורים" בכמה וכמה שאלות-ותשובות של גאונים וראשונים, כפי שליקטו מכמה וכמה מקומות.

ותבוא עליהם ברכה שעיינו וחיפשו כו', אבל - כמדובר כמה פעמים - החסרון הוא בכך שתופסים "תיבות" בלבד, ולא שמים לב לתוכן הענין, כדלקמן.

ובהקדמה - שלכאורה, יש "קלאץ קשיא" בענין זה:

בנוגע לכל העונשים שבתורה - נתבארו בתורה כל הפרטים ופרטי פרטים שבדבר (כבכל עניני התורה), ולדוגמא: עונש מלקות - גדלה וצורתה של הרצועה שבה היו מלקין,

врачом способности преступника выдержать удары и так далее. Это определено верно и относительно смертной казни. То же самое относится и к покаянию через жертвоприношения, которые подчиняются различным законам..

Финансовые наказания также имеют множество нюансов, поскольку Тора считает ценной каждую монету. «Статус одной монеты аналогичен статусу ста динаров», потому что даже одну монету можно использовать для приобретения средств к существованию.

Однако никаких подробностей по поводу тюрьмы в Торе мы не находим. Фактически Тора не занимает никакой позиции по этому вопросу: не сообщает, как организовать ее работу, но и не говорит, что следует воздерживаться от этого.

Это кажется очень удивительным:

Понятие ограничения свободы существовало в древних культурах, и мы читаем в Торе о египетской тюрьме, куда был помещен Йосеф: «И взял его господин Йосефа, и отдал его в темницу». Очевидно, что это обычное для того времени и места наказание, поскольку, как продолжает сама Тора: «...где заключены узники правителя». Т.е., в Египте была тюрьма, где на регулярной основе содержали людей. И далее Тора говорит уже о виночерпии и пекаре фараона, с которыми соседствовал Йосеф: «И

ידה של הרצועה, מספר המלקות, הצורך ברופא שיאמוד את האדם כמה מלקות מסוגל לקבל, וכיוצא בזה. ועל אחת כמה וכמה בנוגע לעונש מיתה... וכמו כן בנוגע לכפרה דקרבן - ישנם כמה וכמה פרטי דינים בנוגע לקרבן.

ואפילו בנוגע לעונש ממון - ישנם כמה פרטי דינים, מכיון שמייחסים חשיבות אפילו לפרוטה אחת, "דין של פרוטה כדין של מאה מנה", שכן, בפרוטה אחת יכול לקנות חיי נפשו.

אמנם, בנוגע לבית האסורים - לא מצינו בש"ס פרטי דינים בדבר, ולא עוד, אלא שהתורה לא נוקטת עמדה כל-שהיא בדבר, לא לחיוב - באיזה אופן יש לבצע עונש זה, ולא לשלילה - שאין לתת עונש זה.

ולכאורה, תמוה ביותר:

המושג של עונש דכית האסורים בעולם, אצל אומות העולם - היה קיים מקדמת דנא, כפי שמסופר בחומש אודות "בית הסוהר" בארץ מצרים - בנוגע ליוסף: "ויקח אדוני יוסף אותו ויתנהו אל בית הסוהר", ומוכן, שלא היה זה עונש יוצא מגדר הרגיל, שכן מפורש בכתוב: "מקום אשר אסירי המלך אסורים", היינו, שכארץ מצרים היה מקום קבוע שבו היו רגילים להכניס את אסירי המלך, וכמסופר גם בהמשך הכתובים - בנוגע לשר המשקים ושר האופים: "ויתן אותם במשמר.. אל בית הסוהר".

был он там в темнице.

Почему же Тора не высказывает свою позицию по этому вопросу? Запрещена ли тюрьма, как и другие египетские обычаи, о которых предостерегает Тора? А если нет, то Тора должна подробно описать конкретные законы, касающиеся ее организации.

Ответ так же прост, как и вопрос, но некоторым людям, похоже, нравится оставаться с вопросом, особенно когда ответ прост и не содержит какого-либо блестящего, нового предложения.

Объяснение следующее:

Существует несколько форм наказаний – денежная компенсация, жертвоприношения, удары плетью и смертная казнь – в зависимости от тяжести греха (о чем мы упоминаем во время молитвы Аль хет («За грех»)). Во всех этих законах мы не находим ни одного упоминания о грехе, наказанием за который является тюрьма.

Однако, помимо подробных законов Торы о грехах и наказаниях, существует общее обязательство «искоренить зло из своей среды». Другими словами, суд или руководители города обязаны сделать все, что в их силах для обеспечения правопорядка, и они имеют право поступать так, как считают нужным для достижения цели, включая использование

ואם כן, היתכן שהתורה לא נוקטת עמדה בענין זה - האם יש איסור בדבר משום "כמעשה ארץ מצרים... לא תעשו... ובחוקותיהם לא תלכו", ואם לאו - צריכה לבאר פרטי הדינים בנוגע ללאופן ביצוע העונש

ובכן, כשם שזוהי "קלאץ קשיא", כמו כן התירוץ לקושיא זו - מובן בפשטות, כדלקמן, אלא שישנם כאלו ש"אוהבים" להשאר ב"קושיא"... ובפרט כאשר שומעים שהתירוץ הוא פשוט, שאז אין "חידוש" בדבר!...

והביאור בזה:

בחיוכי העונשים שבתורה ישנם כמה סוגים - ממון, קרבן, מלקות, עד לד' מיתות בית דין - בהתאם לחומר החטא (כפי שנזכרו כל פרטי העונשים בנוסח ד"על חטא"), ובכל סוגי העונשים לא מצינו שיהיה סוג של חטאים שהעונש עליהם הוא - בית האסורים.

אמנם, נוסף על חיוכי העונשים שבתורה, סוגי עונש קבועים על סוגי חטאים קבועים - ישנו חיוב כללי ד"בערת הרע מקרבך", היינו, שמוטל חיוב על בית-דין, או שבעה טובי העיר, לעשות כל מה שאפשר כדי לשלול ולבטל ענינים בלתי רצויים, ומצד חיוב זה יש להם כח לעשות כפי ראות עיניהם לפי צורך השעה, ויכולים להטיל איזה עונש שיראה להם, כולל -

тюремь. Это не квалифицируется как наказание Торы, но если возникает ситуация, когда наказание Торы не может быть приведено в исполнение – потому что евреи не имеют на это законного права и т.д. – тогда могут быть применены другие меры, «чтобы создать границы» для соответствующего поведения.

Именно поэтому в Торе нет ни упоминания о тюремном заключении, ни каких-либо подробных законов по этому вопросу. Тюремное заключение не входит в число наказаний Торы и поэтому вообще не упоминается (в отличие от других наказаний). Тем не менее, поскольку еврейский суд имеет право наказывать по своему усмотрению, он может заключать людей в тюрьму, если возникнет такая необходимость. Но нет необходимости описывать детали ее организации, поскольку это всего лишь необязательный мера обеспечения правопорядка.

"לאסור בבית האסורים", אבל אין זה בתור סוג עונש בתורה, כי אם כאשר יש סיבה שבגללה אין יכולים להענישו בעונש זה, מפני שאין יד ישראל תקיפה וכיוצא בזה, אזי מטילים איזה עונש שירצו - כדי למיגדר מילתא.

ועל פי זה מובן בפשטות שלא מצינו בתורה שום התייחסות לעונש דבית-האסורים, לאסור עונש זה או לבאר פרטי דינים באופן ביצוע עונש זה - שכן, בין סוגי העונשים שבתורה לא קיים עונש דבית-האסורים, ולכן לא מצינו פרטי דינים בביצוע עונש זה (כפי שמצינו בנוגע לשאר עונשי התורה): ואף-על-פי-כן, מכיון שיש כח ביד בית-דין להעניש כפי ראות עיניהם - יכולים גם לאסור בבית-האסורים, אבל לא שייך לבאר פרטי דינים בדבר, מכיון שאין זה אלא תקנה במקרה מסוים למיגדר מילתא.

В. Урок и ханукальное послание

Первоисточник 6 Игрот Кодеш, т. 9, письмо 2817

Существует фундаментальное различие между судебной системой Торы и судебными системами различных стран. В Торе нет наказания в виде тюремного заключения (тюрьмы использовались, как об этом говорится в трактате Санедрин, 9:5, но не как отдельное наказание). Это удивительное выражение взглядов Торы на важность практических достижений и ценности жизни. Согласно Торе, дни человека сочтены. Поскольку наказания Торы предназначены не для возмездия, а для исправления, нет места лишению человека свободы даже ради сохранения цивилизации — если только человек вообще не способен выполнять свою миссию и не приговорен к смертной казни.

Это говорит нам о трёх важнейших вещах:

- а) о ценности каждого момента жизни.
- б) о важности каждого человека.
- в) даже преступник — человек и имеет Б-жественную миссию.

נפלא הדבר, אשר בתורת המשפטים והעונשין של תורתנו הק' יש חילוק עקרי לגבי ספרי המשפטים של שאר העמים, והוא שבתורתנו אין לגמרי עונש בית האסורים (זה שהיו מכניסין לכיפה - סנה' ט, ה' - לא ה' בזה דין עונש של מאסר, וכמבואר במשנה שם). ובזה ג"כ רואים בעליל השקפת התורה על גודל ערך המעשה בפועל ויוקר החיים, וכמאמר הכתוב ימים יוצרו ולא אחד בהם, אשר כל רגעי חיי האדם ספורים הם, וכיון אשר עונש על פי התורה אין זה ענין של נקמה אלא של תיקון, הרי אין מקום לשלול מן האדם אפשריות המעשה אפילו בשביל תיקון הרבים, שזהו ענין בית האסורים, פרט למי שאינו ראוי למילוי תפקידו כלל שעונשו מיתה

ולמדים מזה ג' נקודות עקריות

א. כנ"ל גודל ערך כל רגע ורגע מחיי האדם

ב. גודל ערך היחיד.

ג. אף על פי שחטא אדם הוא, ותפקיד מיוחד עליו בשליחותו של בורא עולם